

právní moci neměla význam pro přípustnost dovolacího rekursu, poněvadž snad nejsou splněny předpoklady § 527 druhý odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř., jest dovolací rekurs přípustný podle §§ 527 první odstavec, 514 c. ř. s. a § 78 ex. ř., poněvadž slyšení stran nebylo nařízeno.

Ve věci samé jest dovolací rekurs nedůvodný a stačí poukázati na správné odůvodnění rekursního soudu, jež souhlasí s rozhodnutím čís. 10.777 sb. n. s. K důvodům rekursním jest dodati, že nejde o to, zda Růžena P-ová obdržela koncesi ku provozování hostinské živnosti před účinností zákona ze dne 15. července 1927 čís. 112 sb. z. a n. na základě průkazu způsobilosti, či zda od průkazu toho byla osvobozena, a není zapotřebí to zjišťovati, poněvadž § 341 první odstavec ex. ř. má za předpoklad objektivní skutečnost, zda totiž zákon váže udělení koncese na zvláštní způsobilost. A tento průkaz před účinností zákona čís. 112/27 sb. z. a n. zákon nevyžadoval, an § 15 živnostenské novely z 5. února 1907 čís. 26 ř. z. uvádí mezi koncesovanými živnostmi pod čís. 15 živnost hostinskou a výčepnickou a § 23 předepisoval zvláštní způsobilost pro různé koncesované živnosti, mezi nimiž však živnost hostinskou a výčepnickou neuvádí, nýbrž v odstavci 3. propůjčuje ministerstvu právo nařizovacím způsobem vydati předpis o průkazu zvláštní způsobilosti k dosažení koncese pro určité kategorie živnosti hostinské a výčepnické vůbec nebo pro jednotlivá místa neb území. K takovému nařízení nedošlo a důvodová zpráva k zákonu čís. 112/27 sb. z. a n. sama doličuje, po jak těžkých úvahách byl za Rakouska přijat odstavec (3) § 23 živnost. novely, a zůstalo takto při pokusu, který nebyl proveden.

Čís. 13478.

Podal-li věřitel, nedbaje ustanovení § 6 a §§ 103 a násl. konk. ř. čís. 337/1914 ř. zák., po zahájení konkursního řízení o konkursní pohledávce žalobu na úpadce a bylo-li o této žalobě zahájeno procesní řízení, je celé toto řízení stíženo zmatečností podle § 477 čís. 6 c. ř. s., která nebyla napravena tím, že konkursní správce vstoupil do sporu a že celé řízení bylo provedeno s ním a rozsudky byly vydány proti němu.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1934, Rv II 654/32.)

Žalobou, zadanou dne 18. října 1929, domáhal se žalobce na firmě T. zaplacení peněžité pohledávky. Dne 14. října 1929 byl na jmění firmy T. vyhlášen konkurs. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d v podstatě napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d zrušil k dovolání žalované rozsudky nižších soudů i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu.

D ů v o d y :

Žalobce domáhal se na firmě T. žalobou, podanou na soudě dne 18. října 1929, by mu žalovaná zaplatila 9.246 Kč z důvodu prací přes čas. Jde tu o žalobu z obligačního nároku žalobcova proti žalované, kterýž

podléhá přihlášce ke konkursu, takže podle § 6 konk. ř. z roku 1914 po prohlášení konkursu nemohl již býti uplatňován proti žalované firmě žalobou. V souzeném případě byl podle spisů krajského soudu v B. K 35/29 na jmění žalované firmy prohlášen konkurs usnesením ze dne 14. října 1929 a usnesení toto téhož dne vyvěšeno na soudní desce konkursního soudu (§ 2 konk. ř. ze dne 19. prosince 1914 čís. 337 ř. zák.). Podléhal-li žalobcův nárok, jak doličeno, mimospornému řízení, upravenému v §§ 102 a násl. konkursního řádu o přihlášení pohledávek konkursních věřitelů, byl pořad práva vyloučen. Bylo na žalobci, by svou pohledávku přihlásil ke konkursnímu řízení (§ 103 a násl. konk. ř.), aby mohla býti přezkoumána při zkušebním roku (§ 105 cit. konk. řádu), a, kdyby byla při tomto roku popřena, mohl se domáhati jejího určení podle § 110 a násl. téhož konk. ř. čís. 337/1914 ř. z. Podal-li žalobce, nedbaje těchto ustanovení, po zahájení konkursního řízení žalobu na úpadykyni a bylo-li o této žalobě zavedeno procesní řízení, je celé toto řízení postiženo zmatečností podle § 477 čís. 6 c. ř. s. (sb. n. s. 2327). Tato zmatečnost nebyla napravena ani tím, že konkursní správce vstoupil do sporu a že vlastně celé řízení s ním bylo provedeno a rozsudky proti němu vydány, ježto nejde o zmatečnost podle § 477 čís. 5 c. ř. s., která by mohla býti zhojena dodatečným schválením zákonného zástupce, nýbrž o zmatek podle § 477 čís. 6 c. ř. s. a rozepře zůstala i po vstoupení konkursního správce touž rozepří, kterou zahájil žalobce proti úpadykyni. Ježto v této věci byl pořad práva vyloučen, nebyly nižší soudy povolány k zahájení řízení a k rozhodnutí. K této zmatečnosti bylo hleděti z úřadu (§§ 471 čís. 7, 477 čís. 6, 494, 513 c. ř. s.).

Čís. 13479.

Úprava pachtovného při zemědělských pachttech (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).

Nárok na úpravu pachtovného podle § 6 vl. nař. má jen pachtýř zemědělského pozemku, který tohoto pozemku používá k zemědělské výrobě v užším slova smyslu, t. j. k dobývání plodin, jichž pěstování spadá pod pojem rolnické výroby. Nemá ho pachtýř, který na pachtovaných pozemcích vysévá semena stromků a pěstuje stromky mimo rámec národní potřeby svého vlastního hospodářství.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1934, R I 113/34.)

Soud první stolice nevyhověl návrhu pachtýřů na úpravu pachtovného podle § 6 vl. nařízení čís. 164/1933 sb. z. a n. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Rekursní soud, potvrdiv usnesení prvního soudu, nepřiznal navrhovatelům nárok na úpravu pachtovného, protože na spachtovaných pozemcích provozují školkaření (pěstování stromků s výsevem semen). Dovolací rekursy, uplatňující nezákonnost tohoto rozhodnutí, nejsou